

[Schlüter.]

— så må der forhandles om det. Det her skal ingen gøre til en partisag. Men der er en fejl, lad os se at få den rettet. Mit parti er klar til at forhandle om, at vi, belært af erfaringerne, indfører 3 timer i idræt i folkeskolen.

Kurt Brauer (SF):

Først må jeg måske med nogle og halvfems kilos vægt bag mine ord sige, at det er jo stærke sager, når hr. Brixtofte påstår, at ingen har taget skade på sjæl eller legeme af at færdes i kondirummet her i folketinget. Hr. Brixtofte færdes der da selv, så vidt jeg ved, men det er måske slet ikke dér, han er blevet sådan.

Ministeren balancerer så umådelig klogt, som man kan i denne meget vanskelige materie, og han gør det nemt for mig at fatte mig i meget stor korthed. Ministeren balancerer meget klogt, næsten genialt, imellem elitesporten på den ene side og den brede, folkelige idræt på den anden side. Ministeren balancerer fint mellem de ideologiske faldgruber, som dette tema faktisk indeholder, og jeg kan helt tilslutte mig denne balancegang.

Ministeren har meget godt at sige om elitesporten, så når det gode er sagt, må det måske være rimeligt, at jeg beskæftiger mig lidt mere med skyggesiderne, end ministeren gjorde, også for at give det den lille accent, som jeg mener temaet bør have. Jeg har til den brug medbragt to gamle avisartikler, som jeg har haft liggende, hvor to, tør jeg godt sige, elitesportsfolk er blevet udspurgt om deres forhold til de materier, som ministeren beskæftiger sig med. Den ene er en af vore meget berømte cykelryttere, og jeg skal ikke citere ham, jeg vil bare referere, hvad der står; navnet kan det være lige meget med. Han bliver gjort opmærksom på, at han til tider kører så hårdt, at han bliver syg, og bliver spurgt, om det ligefrem er skægt at falde besvimet om efter løbet, og han svarer, at det er rart at vide, hvor meget man kan byde sig selv, og han vil også lige understrege, at det er sjældent, han besvimer, men, tilføjer han, „måske skulle man køre sig selv lidt mere ud på den måde lidt oftere. Det er på den måde, man ser, hvem der er bedst“. Det er altså en af vores meget, meget sympatiske elitesportsfolk, vil

jeg sige, det er bestemt en, der er kendt for sin fairness og for sin klogskab og for alt muligt andet godt, men det er altså en type ideologi, som han ligesom har fået til at falde på plads inde i sit hoved. Jeg gyser, når jeg hører det.

En anden, som er kendt for sin fairness og sin glimrende måde at omgås sin sport på, er en af vore bokserne. Han bliver spurgt om, hvad han selv føler før en kamp, og han gør opmærksom på, at han forsøger at gøre sig selv op til at synes, at den anden er „et dumt svin“, som der står, dette er et citat fra den pågældende artikel. Han har engang været ude for, at en modstander var alt for sød, en amerikaner, han skulle bokse med, der sagde hej til ham i stedet for at være et af disse dumme svin, og han tænker straks, at nu er den gal, og det kom ham meget ilde for, da han senere slog ham ned 2 gange; det var virkelig ubehageligt for ham. Det gøres der opmærksom på i den pågældende artikel. Jeg gyser, når jeg hører sådan noget. Jeg kan ikke lide det, jeg må vende mig imod en ideologi og en opfattelse af, hvad sport og elitesport bør være, der ligesom bygger på sådan nogle udsagn, og jeg understreger endnu en gang, at de to sportsfolk, jeg her har refereret, bestemt ikke er kendt for ellers at være brutale eller kedelige eller have en dårlig moral over for deres sportskammerater eller sådan noget. Derfor må jeg tro, at det altså er en temmelig gængs opfattelse, at sådan er cykelsport, sådan er boksport. Gad vide, i hvilken grad det hersker inden for andre sportsgrene, den samme elitære holdning, det samme ræs efter forkerte ting her i livet. Jeg er ked af, at den slags ting må ind i debatten her, men jeg synes, at man skylder det, for at den balancegang, ministeren går, bliver effektivt muligt. Jeg skal ikke beskæftige mig med, om sådanne idrætsudøvere afspejler samfundets mentalitet, eller om de selv planter den slags opfattelser i samfundet, det er ikke til at sige, og det er brødløst at diskutere her, hvad der er æg, og hvad der er høne i den pågældende sag. Det, jeg kan sige af positivt om det, er — og det vides af alle, der er til stede her, og alle, der beskæftiger sig med idrættens vilkår — at de bedste ledere i klubberne og de bedste lærere på vore skoler ved, at idrætten kan misbruges til understøttelse og udvidelse af konkurren-